

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В.06/2009

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 05.03.2010. године

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса и састав већа.

Предмет главног претреса је кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези члана 22 КЗ СРЈ које је стављено на терет оптуженом Душку Кесару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам председник већа судија Винка Бераха-Никићевић, чланови већа су Снежана Николић-Гаротић и Растко Поповић. Да ли има примедби на састав већа?

Нема примедби на састав већа.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **оптуђени Кесар Душко,**
- **бранилац оптуженог адвокат Душан Машић,**
- **пуномоћник оштећених адвокат Миљкан Пуцар.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес ЈЕ ЈАВАН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узела бих личне податке од оптуженог. Оптуђени изволите станите за овај пулт. Укључите микрофон.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОПТ. КЕСАР ДУШКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где сте рођени?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: 10.11.1963.године, Марини, Приједор, Босна и Херцеговина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Немам никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Име оца?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Сава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми која је Ваша адреса?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Сад је нова, Толстојева 43, Нови Сад, стан број 8, 43 је број зграде, а број стана је 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми какво је Ваше брачно стање, јесте ли ожењени?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Јесам, имам двоје малолетне деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двоје малолетне деце? Добро. Да ли сте запослени?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не радите?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па не радим, имао сам проблема, имам проблема са кичмом, поломљено ми је било лево стопало, кроз ми је било поломљено, ја сам носио доскора ову протезу, нисам могао уопште да ходам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неку пензију или нешто?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никакве приходе?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па немам, ето овако моји ми помажу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли имате неку имовину?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућу, стан?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не. Овде станујем, подстанар сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као подстанар?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутомобил?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Да ли се води још неки кривични поступак против Вас?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не води се?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били осуђивани?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због кривичног дела лака телесна повреда, је ли тако?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вас упозорити да пажљиво пратите ток главног претреса, можете износити чињенице, можете предлагати доказе у своју одбрану, можете да постављате питања када будемо ушли у доказни поступак и сведоцима стављати примедбе, предлагати, то су Ваша права, је ли знате. Изволите седите.

Главни претрес почиње читањем оптужнице тужиоца за ратне злочине КРЗ број 2/08 од 11.12.2009. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На основу члана 46 став 2 тачка 3, из члана 265 став 1 и члана 266 Законика о кривичном поступку, те на основу члана 2 и члана 4 став 2 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем ОПТУЖНИЦУ против Душка Кесара, са личним подацима које смо чули,

- што је као припадник резервног састава МУП-а Републике Српске заједно са Радаковић Драгом, Крндија Драшком и Кнежевић Радославом, такође припадницима исте оружане групације против којих је у вези истог догађаја правоснажно окончан поступак на основу пресуде Окружног суда у Бањалуци, број К. 50/01 од 17.11.2005. године, односно Врховног суда Републике Српске, број 118-0-Кж.06-000-018 од 18.04.2006. године, кршећи правила међународног права садржана у члану 3 став 1 тачка 1 под а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године у вези члана 13 став 1 у вези члана 4 став 2 тачка а) Допунског протокола уз наведену Конвензију о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба (Протокол II), за време унутрашњег оружаног сукоба који се у времену од 1992. до 1995. године одвијао на простору БиХ, између

организованих оружаних снага Републике Српске с једне стране и с друге Армије БиХ и Хрватског већа одбране,

извршио убиство троје цивилних лица бошњачке националности који нису припадали ни једној војној формацији, нити су учествовали у оружаним операцијама, на тај начин што су у ноћи између 30. и 31. марта 1994. године у Приједору, Република Српска, по претходном договору «да иду убити Муслимане», дошли до куће у ул. Петра Прерадовића бр. 29, у којој је живео Ризвић Фарук са породицом, те носећи са собом ватрено и експлозивно оружје и експлозивни материјал, прво, Кесар Душко и Крндија Драшко бацили по једну бомбу на део вањске фасаде испод прозора са западне стране, али како нису били задовољни ефектима експлодираних бомби, одмах затим Крндија Драшко поставља пластични експлозив на наведени прозор, па након што су се повукли на безбедно одстојање у двориште суседне куће, активирају овај експлозив који је разорио наведени прозор, а када су убрзо након снажне експлозије на лице места дошли ради интервенције Кнежевић Радослав и Гвозден Драган, обојица полицајци, затекли су у кући уплашене, али живе укућане, да би по изласку испред ове куће видели окривљене Кесар Душка, Крндија Драшка и Радаковић Драга, којом приликом им је Кнежевић Радослав при одласку рекао да не дирају укућане док њих двојица не оду (он и Гвозден Драган), након чега су по одласку ове двојице сва тројица окривљених ушли у кућу, где су у дневној соби и соби до ње лишили живота Ризвић Фарука, Ризвић Рефику и Махмуљин Фадила, тако што су их снажно ударили тупотврдим предметима по глави и грудном кошу, наневши им тиме вишеструке фрактуре лобањских костију, са разарањем и нагњечењем можданих ткива, те следственим оштећењем за живот важних можданих центара, а појединачно још и Ризвић Фаруку наносе неким оштрим сечивом већу резну рану у пределу врата, услед чега је дошло до искрвављења из пресечених крвних судова на предњој страни врата, Ризвић Рефики – наносе повреду у виду латероконтузне ране у пределу десне стране грудне кости величине мушке шаке, те Махмуљин Фадили – наносе повреду у виду мање латероконтузне ране испод десне кључне кости, које повреде су збирно и у својој укупности, код сво троје оштећених директно и непосредно проузроковале смртне последице,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, у саизвршилаштву у вези члана 22 КЗ СРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је оптужница прочитана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, станите молим Вас овде. Да ли сте разумели оптужбу?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли признајете да сте учинили кривично дело које Вам је оптужницом стављено на терет?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не, не признајем, од тог једино признајем да сам био резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само полако. Значи, изволите.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Хтео сам пре почетка испитивања окривљеног да ставим предлог за издвајање из списка записника која ћу побројати и да тражим да се о томе одмах одлучи јер у складу с тим ћете и вршити испитивање окривљеног, да ли се могу предочавати списи или не могу, знате. Наиме, по предлогу тужилаштва, треба да се прочитају списи Основног суда у Приједору као и изјаве, тј. записници о испитивању окривљених Драге Радаковића, Драшка Крндије и Радослава Кнежевића у Основном суду у Приједору Ки.бр. 47/094 од 15.04.1994.године. Значи, тужилаштво предлаже даље да се прочита записник о главном претресу Окружног суда у Бања Луци К.бр. 50/01 од 13.10.2005. године у исказима сведока Анђелковић др Душанке и вешака Каран др Жељка. Затим предлажу да се прочитају делови пресуде Окружног суда у Бања Луци број 118-0-КЖ-06-000-18 од 18.04.2006. године, а који се односе на предмет ове оптужбе, затим предложио је да се прочита решење Окружног суда у Бања Луци број 011-0-0-Кв-06-000-126 од 31.10.2006. године и тражимо да се све ово издвоји из списка и да се донесе решење да то не може да се користи у овом поступку јер сматрамо да се на овим списима не може засновати судска одлука у овом кривичноправном предмету из најпростијих разлога јер су Драшко Крндија, Радослав Кнежевић и Драго Радаковић у овим поступцима имали статусе окривљеног.

У међувремену, они су од стране овог суда као сведоци саслушани замолним путем уз присуство овог браниоца, тужиоца и истражног судије који је у то време поступао по овом предмету, те ми у списима имамо њихове сведочке изјаве, све тројице. Како се у једном истом том предмету, једно исто лице не може појављивати као окривљени и као

сведок, то тражимо да се пре почетка главног претреса донесе решење бар о издвајању ових записника.

Што се тиче ових других записника за које сам убеђен да се исто не могу користити а то су записници са главни претреса. Зашто се не могу користити? Немам ја ништа против, кажем, јер на основу вештачења др Анђелковић Душанке и др Каран Жељка јер и наш вештак урадио вештачење, он није могао другачије. Ја се не противим читању и вештачењу нашег вештака, разумете, и прихватам да је он могао онако како је могао да изврши вештачење. Међутим, ако дозволимо себи да упаднемо у ту грешку, да почнемо да користимо делове пресуда или делове записника са суђења ових људи који су у том предмету били окривљени, а сад овде имају својство сведока, доћи ћемо у врло непријатну ситуацију, нећемо знати докле и шта можемо користити. Разумете шта хоћу да вам кажем. Због тога опреза ради, предлажем да се издвоје и ови записници али сам убеђен да се морају издвојити записници које су тројица окривљених дали у овом поступку, а који се овде појављују као сведоци. Битно је решити о томе пре него што окривљени почне да даје изјаву, јер би и веће и тужилац могли да му предочавају то што се налази у списима, а то је по мени недозвољено. Зато вас молим да прво о томе одлучимо па да онда саслушамо окривљеног. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Бранилац оптуженог адв. Душан Машић, предлаже да се из списка предмета издвоје записници о саслушању у својству окривљених, а у предмету Основног суда у Приједору Ки.бр. 47/94 искази окривљених Драге Радаковића, Драшка Крндије и Радослава Кнежевића, као и остали записници које је тужилац за ратне злочине предложио да се прочитају, све како је то евидентирано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик тужиоца за ратне злочине изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мишљења сам да је предлог одбране неоснован јер нису у питању докази који су прибављени на недозвољен начин нити сами по себе представљају доказе који не би могли да се користе у судском поступку. Сви ови докази који су прибављени у поступку који је вођен пред Вишим судом у Бања Луци прибављени су и извођени у складу са ЗКП-ом који је тада важио и који се примењивао и у нашој земљи, а у смислу и данашњих одредаба ЗКП-а у наведеном смислу се

ништа битно није променило па ти сви докази који су предложени и који су прикупљени у појединачној и свеукупности представљају ваљан основ да се изведу као докази. Како ће их суд ценити, мислим како ће их ко од нас појединачно ценити и коју вредносну снагу има, то је потпуно друго питање. Што се тиче саслушања ових сведока који су предложени као сведок ове двојице Кнежевића и Радаковића у истрази, пре свега овде се не ради о истом кривичном поступку него један кривични поступак, ово је потпуно други поступак и јесте у вези и истог догађаја али се не ради о истом поступку и двојном својству у истом поступку.

Заменик тужиоца за ратне злочине сматра да је захтев за издвајање из списка записника, из поступка који се водио код Основног суда у Приједору и записника о главном претресу Окружног суда у Бања Луци, неоснован из разлога што нису прибављени на недозвољен начин и сви докази који су предложени прибављени су у смислу важећег Закона о кривичном поступку, а суд ће доказну снагу ових доказа ценити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Извињавам се госпођо председнице, извињавам се цењено веће, међутим, нисам најбоље схватио колегу тужиоца. Наиме, нико не каже да су ти докази прибављени на незаконит начин, питање је само да ли се они могу у овом предмету користити. Наиме, неспорно је што и тужилац потврђује да су ова двојица који су давали те исказе у том поступку имали друго својство, били су окривљени. Они као што и тужилац и ви и ја знамо као окривљени могу да се бране како год хоће, значи могу да говоре неистине, могу да лажу, могу да певају, да звижде, да раде шта год хоће, разумете. У предмету нашем који је, ја се слажем с тужиоцем, тотално други предмет и баш због тога се не могу користити они докази, тј. оне изјаве. Они су дали изјаве исто у смислу ЗКП-а пред нашим истражним судијом, пред тужиоцем Босне и Херцеговине, пред колегом тужиоцем Мрдаком, преда мном, они су дали своје изјаве и те изјаве се могу користити то није никакав проблем. Ми ћемо на крају-крајева вероватно овде чути као сведоке, не знам како путем линка или ће их довести, ја не знам јер су они осуђени.

Међутим, непојмљиво је и заиста никад у животу још нисам наишао да се у једном кривичном поступку једно лице може третирати и као окривљени за исту кривичноправну ствар и као окривљени и као

сведок, разумете, јер онде су они били окривљени, дали свој исказ, после су они чак те исказе и порекли на главном претресу, па чак имам и њихово писмо овде и све живо, они су се обраћали и мени објашњавали како су их принудили, па је тражено да се ти искази и тамо издвоје и сад смо дошли у једну апсурдну ситуацију, обзиром, ја схватам колегу тужиоца, с обзиром да су то једини докази које би на неки начин посредно могли да укажу на окривљеног посредно, кажем опет и ништа друго немају. Ја сам ако сте, а знам да јесте, у приговору на оптужницу то исто истицао, међутим, обзиром да је у праву веће да у приговору на оптужницу не могу да истичем ове ствари, јер се то решава на главном претресу, ја сам искористио овај тренутак да претходно решимо то питање. Значи, ми морамо да решимо питање из најпростијег разлога, а убеђен сам у то да се записници окривљених који су доступни суду не могу користити у овом поступку.

Зашто сам ово све јер колега Мрдак врло вешто правно покушава да скрене тему с оног што сам ја рекао. Не спорим ја да су они узети по закону. Узети су по закону али од окривљених а не од сведока. То је само проблем, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Овако, веће је донело одлуку да се о Вашем предлогу накнадно одлучи, јер у овом моменту узећемо одбрану само од оптуженог, нећемо предочавати никакве доказе, никакве исказе, дакле, само одбрану. Кад уђемо у доказни поступак онда ћемо одлучити о Вашем предлогу.

Добро, колико сам схватила Ви сте рекли да сте разумели оптужбу, је ли тако?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Устаните молим Вас. Да ли признајете да сте учинили кривично дело за које сте оптужени?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Од овога све што сте прочитали признајем само да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците шта признајете?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Признајем само да сам био полицајац резервни и да сам радио у полицији, а ово друго ништа не признајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша права су следећа. Ви не морате да се изјасните о оптужби. Дакле, можете се бранити на начин како Ви сматрате да треба. Дакле, у овом моменту Ви ћете само рећи да ли желите да изнесете своју одбрану или не?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да изнесете?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Што знам ја ћу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. Да ли Ви остајете код оног исказа који сте дали пред истражним судијом?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете код исказа који сте дали пред истражним судијом?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да, остајем при тој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте саслушани 07. маја 2008. године, остајете у свему?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте, веће је сад овде, изнесите Вашу одбрану пошто желите па нам испричајте све везано за овај догађај који Вам је оптужницом стављен на терет, све шта Вам је познато? Где сте били у то време, видели сте да Вам се ставља да је то било у ноћи између 30. и 31. марта 1994. године, да су лишена три живота, испричајте нам о томе да ли имате нека сазнања?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па немам ја вама шта да причам о тим случајевима, ја могу да кажем где сам ја био. Ја сад не знам тачно где сам био, можда сам радио ту ноћ, можда сам био слободан. Пошто смо ми иначе радили две, четворобригадни тај сиситем, како се каже, значи две прва, два друга, два трећа и онда из треће кад излазиш онај дан имамо тај дан слободан и још један дан слободан. Тако је у полицији, ја мислим да тако и овде се ради. Сад ја не знам где сам био, можда сам и радио, а то се лако може проверити тамо у полицији, има распоред да ли сам радио или сам био слободан и коју сам смену радио, а ја се не могу сетити кад сам радио, тај ми датум ништа не значи, није ми то неки рођендан или овако тако нешто да ја се сећам, то је пре 14 година било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да изнесете у своју одбрану?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па не знам шта да Вам, ја бих волео да Ви мене, поставите ми питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону ће Вам тужилац први поставити питања, али ја Вас сад само питам да ли желите да употпуните, јер сте у истрази говорили о томе која лица познајете, која не познајете, мислим прочитали сте оптужницу па се изјасните на те околности?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Добро, добро може. Ову тројицу што је господин тужилац споменуо у оптужници знам и нисам се са њима никад дружио, били су у резервном саставу полиције, нисмо никад радили заједно, нисам радио ни на једном реону са њима, они су по оптужници они су радили на станици а мој реон је, у ствари ја сам прво радио, како се то

каже, у холу у станици полиције на телефону, значи кад треба горе код командира и код ових горе мало већих што имају чинове најављивао сам странке. Ту сам радио извесно, па сигурно једно две године и онда сам пребачен на реон хотел «Приједор», то је доле значи према, код моста на реци Сани је мост па има хотел велики, тај реон сам радио и то је отприлике једно два километра од овога случаја у ствари од овог реона на станици раздаљина је. Ту сам радио са Максимовић Миленком. Е, сад рекао сам вам, не знам коју сам смену радио, можда сам радио, а можда и нисам, можда сам био слободан. Не могу сад да кажем радио сам или нисам радио, не знам. Шта вас још интересује не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. По закону тужилац Вам први поставља питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да је оптужени рекао да не признаје извршење овог дела, да у целости остаје при одбрани коју је изнео у току истраге, садржину те одбране знамо а у овом тренутку по одлуци суда не би се могли користити било који докази из предмета да би се евентуално и предочавали или би се на те околности окривљени саслушавао, ја у овом тренутку немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Браниоче, немате ни Ви? Добро, ја бих Вас питала да нам мало опишете ситуацију те 1994. године, каква је била ситуација у Приједору, да ли је било неких оружаних сукоба, када су почели ако је било и када су почели оружани сукоби, како сте били организовани?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Ја не знам, ја вам једино могу рећи кад смо ми преузели власт. Значи, ми смо преузели власт 29.04.1992. године, ујутру смо, било је али није нико тад страдао што се тиче тога, него само смо, била је, само мало, месна заједница у Чиркин Пољу је била горе и ту је било ту као неко окупљање те полиције Срба, ето нас како да кажем и лојалних Муслимана који су хтели да буду, да остану у полицији активни полицајци који су хтели. Ја не знам било је можда један или два да су остали, ови други нису прихватили, раздужили су своју униформу, оружје и онда ми смо ујутру, шта ја знам, био је списак, одређено је на пример зависи шта, на пример неко је заузео СДК, неко је општину, неко је СУП, неко је банке, тако те главне ове како да вам кажем, седишта у граду што има, неко фабрике, углавном да не би они пре, а они су наводно била је дојава да су они требали само сутрадан, као други дан да ми нисмо њих преухитрили да би они преузели и што се тиче тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте преузели власт?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па преузели смо власт од, како да вам кажем сад, па ми смо узели град, војска и полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога, ко је био ту?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тада ту, ко је био на власт?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да вам кажем ја, ту је било овако муслиманског живља и хрватског је било више него нас, а нас Срба и Муслимана је било ту негде можда један или два проценат, неко каже да је било исто а неко каже да је њих било мало више, а заједно њих и Хрвата је било више. Па од њих, ето кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време јесте ли Ви радили 1992. године, 1991- 1992. године?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Нисам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А у току 1994. године?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Нисам уопште радио. Ја сам радио само 2005.године. Ја сам, ја мислим имам записано од 1986. године ја сам радио у «Велепромету» и радио сам све до 2005. године. Међутим, само сам овај период ратни само сам, у рату нисам радио никад што се тиче тога него сам у ономе 2005. године радио годину дана. Међутим, ја сам радио као пословођа, међутим, пошто иначе сам трговац по занимању, радио сам као пословођа а радио сам као физиканер, да вам кажем, не знам како да вам кажем, дође камион робе и ја истоварам са радницима пошто није било радника, имао сам проблема са кичмом, страдала ми кичма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците од када сте Ви постали резервни полицајац?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Е овако, резервни полицајац па ето тај дан сам се уписао 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тад кад је преузета власт?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Тад сам и добио, задужен сам 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је позвао?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па не, рекли су овако, ко хоће да се јави у касарну као да иде у војску, ко хоће у полицију. Ја сам се јавио у полицију, контао сам ближе сам кући јер полиција опет контао сам неће, међутим, после нас је слала по ратиштима даље, било ми је онда исто, свеједно да сам отишао у војску или у полицију било ми је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви задужили униформу као и остали активни полицајци?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Јесам. Да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали све комплет и наоружање?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Овако, задужио сам код њих значи униформу, задужио сам и аутоматску пушку, а пиштољ сам свој имао у власти на дозволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформа каква је била?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Мењала се она, прво смо добили неку ону дебелу, ону плаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једнобојна, маскирна, каква је била?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Једнобојна дебела, само што није била, као што је војска имала ону радну, ону дебелу зимску а у нас је била плава, ту смо добили и онда сам послѣје себи набавио сам себи маскирну плаву ону љети, јер не може се љети у тој униформи радити пошто је вруће, то је она чохана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте имали бомбе?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не, па мислим јесмо имали бомбе у ономе у магацину а нисмо ми носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте Ви били задужени?

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја нисам, нисмо задуживали бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А активни полицајци?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Није нико имао бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био начелник ове полицијске станице?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Симо Дрљача покојни, Симо Дрљача покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на ову полицијску станицу Приједор број 1.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Он је био за цијели, он је био овако, Приједор 1, Приједор 2, Саобраћајна, Омарска, Љубија, Козарац, шта оно још, ко још, горе ове како се зове према Санском Мосту, има још једна мјесна заједница била ту испостава та нека Расаћ, то је према Санском Мосту село Расаће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама непосредно био надређен?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Мени је био непосредно командир полиције био је Чађо Милутин. Он је био командир, међутим он је отишао у пензију и онда кад је, шта ја знам, кад је преузимата та власт како је он дошао на чело да буде командир, ето, а заменик Дуле, овога Симе Дрљаче је био Јанковић Душан, то је овај сад што се води процес у Сарајеву за оне, за они тамо двеста у Брђанским стенама, Душан Јанковић, он је био заменик, помоћник, како се каже, Симин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми те 1994. године, ево конкретно марта месеца је ли било све мирно у Приједору, није било неких немира, неких сукоба?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: 1994. па слушајте овако, у самоме граду није оно да смо сад против неког ратовали мислим оно да је било то. Међутим, долазила је војска са ратишта и била је мало оно необуздана, оно што кажу људи буду по месец дана на рововима и онда он дође и онда он што се каже шенлуче, пуцају и тако, а друго није било ништа. Е овако, није било ту конкретно у Приједору, међутим око 15 наших полицајаца што резервних, што ових активних, страдало је на крупском ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било отприлике? Да ли је то било у месецу марту или?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: То је било пре ових догађаја, ја мислим око, па не могу тачно рећи датум, знам да су их похватили, предали се они, поклали су их, и знам да су дошли и били су изложени у СУП-у тамо има велика, главе су им све одсјекли, крстове су им све на телима нацртали са ножом тако да било је ужас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било у марту месецу 1994.?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви познавали неког од њих?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па јесам овога једног сам тог командира тог њиховог вода Параша тог сам познавао. Ја мислим да сам познавао, познавао сам ја њих, како да Вам кажем, познавао сам ја њих можда све али нисам сад ја оно са њима, сад ми смо резервни састав па дођемо, сад има велики овако хол у полицијској станици и ми кад ту долазимо сад је предаје смене изађе онај вођа смене прочита по оним реонима ко где ради и тако се ми знамо «здрaво-здрaво колега» и тако се знамо. Мислим било је неких које сам и знао, мислим не те, него мислим друге људе које сам за право знао, мислим које сам ишо чак и на пиће и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците тада након што су страдали ти људи, да ли су предузете неке конкретније мере? Да ли сте имали нека упутства шта чинити, шта радити даље? Опишите нам како је то изгледало.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Мислите овај случај што се десио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај случај што кажете који је претходио.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па јесте, јесте, то је дошло овако, сад ћу Вам ја нешто рећи. То је дошло директно од председника Радована Караџића пошто њега Међународна заједница притисла, пошто је ту шта ја знам не знам колико је сад убијено шест, седам, колико сте Ви прочитали, нисам, било је ту још убистава мислим у овоме случају има седам, осам, али ту је било још убистава на другој страни и шта сам хтео рећи сад, сад сам се сметнуо.

Радован Караџић је директно наредио Сими Дрљачи да се мора наћи починиоца и онда је почела хајка та што се каже дошли су СУП-овци како ми њих зовемо, инспектори из Бијељине из Пала из Требиња и Бања Луке, наши нису, наши су само онако били присутни ови инспектори. Значи испитивање и онда су почели хапсити, шта ја знам неко каже, ја нисам био ту да гледам али причало се по граду да су их тукли, при том су ови полицајци што су овако као ови ваши полицајци у ходнику што су испред врата стојали да не могу ући, да су чули јауке унутра, није он видео директно да он њега сад туче али чуо је јауке разумеш, е сад шта му је радио, није јауко од драгости него сигурно га је болело или нешто су им радили и углавном наводно они су, ови сад оптужени наводно су они то све потписали и реко им је Симо Дрљача да ће у року 4-5 дана да ће бити пуштени, да је то само као проформе. Међутим они су то потписали, кад су потписали они су њих затворили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само да ли сте Ви били уопште укључени у тај поступак тражења ко је све то учинио?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не, нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све учествовао у томе, нисте били?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од ваших није био?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па не, то обични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не ви као резервни полицајац, да ли знате да је неко био од ваших из ваше полиције, од активних полицајаца укључен?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не, био је, били су инспектори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инспектори?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да, а у садејству ових инспектора са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ишли на терен евентуално да испитате?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не, па немамо ми, неко је ишао, ми нисмо ови обични као ми. Ја сам био резервни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није било неко правило да резервни иду уз активне полицајце?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па јесте било ако има, овога, довољно ових активних, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно ми је да по правилима резервни не иде сам.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Иде један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек иде уз активне полицајце, па да ли сте Ви некад тако ишли на терен?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па ја Вам кажем, ја сам кратко време радио, ја сам највише радио у томе холу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да, и онда сам отишао доле на тај реон хотел «Приједор», мост, у ствари то се креће од робне куће ове «Мраковице» па према доле низ град иде се према мосту па лево вам је скрене се према хотелу и онда с десне стране вам је одмах код моста је «Приједор», велики хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте Ви живели у Приједору?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па ја сам живео све до 2005.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од рођења?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Е па нисам скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико година сте живели у Приједору?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Е сад ћу Вам ја нешто рећи, од 1980.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1980.?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви познавали Ризвић Фарука, Рефика, Махмуљин Фадила?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Никад ја те људе нисам видео и видим по овом, читао сам у ствари, сад по овоме видим да су то старији људи били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је у то време, ако знате отприлике, Приједор имао становника?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Мислите цијели општина или град?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за град само мислим.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па једно 50-60 хиљада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Крндија Драшка и Радаковић Драгу да ли познајете?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па реко сам ја, познајем их ја овако површински, значи оно здраво-здрави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тако?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па они уопште нису радили са мном на моме, кажем Вам ја, знате како сам ја њих највише виђавао, не само њих него и ове друге полицајце. Пошто ја сад, био је овако један столић и овде сад одма се овако води горе степенице за спрат у СУП-у, ја сам одмах седио ту, а то је велики овако хол, има кад се уђе с вањске стране, значи с улаза у СУП-у има велик хол и ту онда, а тако сад где ви седите судско веће ту је био, овај како се зове, вођа смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била дежурна служба?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па дежурна је била, значи била је, е овако сад ту ето сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ту где сте ви на том делу је била?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да, ја сам њих мого гледати, ја сам гледо, да не би они ишли сад константно тамо код овог вође смене, онда сам ја био ту одређен, не само ја него било је нас тројица, мислим нисам могао радити по цео дан, било је и кад сам био слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, недељно се дешавало да два дана не радите?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недељно, недељно дешавало се да два дана не радите, колико сам схватила?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Мени се кад сам радио ту у томе холу дешавало се два дана, чиста два дана, а кад сам радио доле у тој смени онда не може два, јер ја излазим из треће, значи радим, дођем увече у 22, примим смену и ујутру до 6. Предам смену и значи тај сам дан слободан, ако ходам на пример ако сам, значи нема теорије морам ићи кући да спавам, значи морам три-четири сата одспавати и онда ми се следећи дан рачунао исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви први пут чули за овај догађај?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па први пут сам чуо за тај догађај кад сам дошао, један дан сам дошао на посао и тако почело је неко комешање каже јесте чули, од полицајаца сам чуо у неформалном разговору, а почело је и по граду већ то, јер град је није толико баш, мислим велики је, али одмах већ по кафанама, по кафићима већ се почело причати, ето тако сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите када би то било?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тог марта месеца, априла, кад сте чули?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Ја мислим да је то био април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира што сте редовно били ту, значи долазили сте, било је пар дана кад сте били одсутни, тек тад сте чули?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Е па слушајте овако, сад ћу ја Вама нешто рећи. Ја сам становао приватно у Приједору и струје је нестајало, а мој, у ствари од моје супруге отац он има на Буковој коси, то вам је једно 9 километара од Приједора, значи од Приједора према Дубици, има викендицу и ту смо ми горе били пошто имамо воду, имамо бунар, имали смо дрва, јер у стану нисмо имали, тад није било плина па да сад можете укључити плински шпорет јер имо сам малу бебу, 1991. ћеркица ми је рођена и тако да смо били горе. Ја с посла значи одем горе, он има неко горе, има неке објекте, те штале за товљење свиња, има воће неко и тако смо ми мало радили, радукали и тако, е он је извесно време, мој старац је био командир полиције прије рата у Приједору, значи држао је сву ту област и он је отишао у пензију и онда је он то тако горе ту викендицу засадио то воће, али иначе онда је кад су избили ти немири како да кажем, он је једно време радио у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, нисте ми одговорили. Питала сам Вас везано за то када сте чули, када је то било, од кога сте чули?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па кажем вам ја од полицајаца сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од полиције, али шта сте чули, шта су причали?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па чуо сам да се десила не само та него и још нека убиства да се десила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се спомињало неко име, ко је учествовао у свему томе?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па само су рекли као нека Ризвић, нека фамилија, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је учествовао у томе да ли се то спомињало?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Није још, зато што још није дошло, нису ови још похватани. То је било накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли да је уопште излазила, да су излазили на увиђај, да ли Вам је то познато било да је обављен увиђај?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Није ми познато. Е сад ћу Вам ја нешто рећи, кад су ти људи хапшени ја сам након, па колико има, два дана, ја сам отишо у Бијељину на такмичење у Подгорицу, пошто сам ја иначе тренирао карате и отишао сам, било је републичко првенство Републике Српске и ту сам освојио медаљу и пласирао сам се, пошто смо ми онда нас је ова, у ствари није Србија ни била, била је Србија али била је Југославија како се каже, били смо заједничка та нека федерација карате, и ја сам ишо на

такмичење и знам добро кад сам се вратио из Подгорице тамо сам озледио ногу и вратио сам се до Београда. Ту имам ујака 84 године, свратио сам код њега и ту сам био код њега једно 15, па 15 можда до 20 дана. Тако да ја уопште не знам ни шта су они изјављивали ни ко је похапшен, него тек кад сам се вратио и кроз папире ове што ми је тужилац мој, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац. Добро. Реците ми да ли знате где је улица Петра Прерадовића?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па слушајте овако, ја не знам конкретно која је то улица, ја улице све познам овако, сад кад би ми неко рекао неки објект или тако нешто у тој улици ја бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам не значи?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па ништа ми не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте приватно имали смештај?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Смештај сам, становао сам у центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У центру.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Преко пута џамије у граду испод, звала се испод, продавница «Украш» се звала, држали су белу технику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Само да отклонимо, мислим да сам нашла неку грешку, ко Вам је био истражни судија овде код нас? Плазинић, због тога што на записнику стоји судија Алимпић.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Је, има грешака, има грешака, Плазинић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Плазинић, а пише Алимпић.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Добро. То је техничка грешка, да питамо човека ко је.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Ту су погрешили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, опште познато је да 2008. није био Алимпић. Изволите.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Заступник породице оштећених. Господине, можете ли нам рећи како је Ваш надимак?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Никако.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Никако?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Добро. Можете ли нам рећи да ли познајете Татаревић Марина?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Татаревић Марина?

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Да.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па можда га и знам, он је исто ја мислим био резервни полицајац.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Добро, а да ли познајете Крећо Мићу?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Крећа Мићу?

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Да.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Знам, судија.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Добро, а да ли познајете Јањић Милорада?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не знам.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Не знате. А да ли познајете Богдана Делића?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Знам, он је заменио Симу Дрљачу, био начелник.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Рекли сте овде пред судом да сте били 15 до 20 дана у Београду 1994. године.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Да ли сте након повратка у Приједор давали некакву изјаву пред неким?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Ништа, ништа, нити ме ко приводио.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Добро. Следеће питање, да ли Вам је познато, где је Ваша супруга 1994. године радила?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: У СУП-у, она је инспектор саобраћајни.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Добро. Да ли познајете Ступар Горана?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па слушајте овако. Ступар Горана, он је исто неки ја мислим сведок овде, можда га знам, ако буде овде долазио то ћу видети, ја њих знам све овако, али сад не могу рећи конкретно да га знам.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Добро. Још једно питање, да ли Вам је познато да је у Републици Српској против Вас вођен поступак за неко кривично дјело ратног злочина или убиства?

АДВ.ДУШАН МАШИЋ: Судија противим се оваквом питању, да ли му је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон, молим Вас.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Противим се оваквом питању да ли му је познато, познато је да је у пресуди из овог предмета који имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте да се противите али у реду је питање, да ли је уопште чуо да се водио поступак, да ли сте чули?

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Има у пресуди да су га огласили кривим, а нису водили поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али да ли је чуо?

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Ја се извињавам колега, нису га огласили кривим.

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: У диспозитиву пише да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, нећемо тако, нећемо тако коментарисати. Да ли сте уопште чули, пита Вас пуномоћник оштећених, да је вођен поступак везано за ово дело?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Јесам чуо преко адвоката свога.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: За Вас?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да. Не за мене, не за мене.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Нисте за Вас?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Него за ове људе, а међутим после.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: За Вас да ли сте чули?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: За мене нисам чуо.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Можете рећи зашто сте 2005. године напустили жену и двоје малодобне дјеце у Приједору?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Нисам ја напустио њих.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Него?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Ја сам отишо да радим.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Шта сте отишли?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да радим, тражим посао.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Да тражите?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Да.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Јесте радили 2005. године на неодређено вријеме у фирми «Велепромет» у Приједору?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Јесам, јесам.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Јесте?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: До 31.12.2005.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Да, и добили сте отказ или сте сами напустили?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Не, сам сам напустио.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Сами сте напустили?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Тако је.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Где сте се запослили?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Узео сам, оно, паре.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Добро, и где сте се запослили?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Нисам се запослио нигде, него имам рекао сам ја, ујак мој има, ујак мој има у Борчи кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, објаснили сте.

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: И има испод куће локал и он је једно вријеме држо ту продавницу, он је заменио кућу, у Загребу је радио, у ствари живео, заменио је с једним Хрватом значи из Борче, тај Пејо отишо је тамо, а он је вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЉКАН ПУЦАР: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па, не знам шта Вас интересује госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа?

ОПТ.ДУШКО КЕСАР: Па ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам, можете сести. То би онда било за данас све.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

НАСТАВАК главног претреса заказује се за 29, 30. и 31. март 2010. године с почетком у 09,30 часова, судница бр.4.

Позвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам само издиктирати сведоке које ћемо позвати, а тачно ког дана добићете обавештење. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих замолио суд уколико је могуће да 29. не буде дан када ће се судити овде у овом случају јер тог истог дана заступам оптужницу у другом предмету, а претрес је иначе за 29. заказан пре него што сте Ви заказали, а нисам у ситуацију да у том другом предмету ме неко мења из одређених кадровских, техничких проблема које имамо горе, па ако се може померити за 30. и 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том смислу ћемо удовољити, не противите се томе, у реду.

Дакле, значи 30. и 31. март 2010. године.

Бићете обавештени тачно ког дана који сведоци ће бити саслушани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА